

Verordening

Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning

gemeente Tynaarlo
2017

Inhoud

Wetstechnische informatie	5
Artikel 1. Begripsbepalingen	6
Artikel 2. Toegang Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning	6
Artikel 3. Resultaat AVS.....	6
Artikel 4. Regels voor bijdrage in de kosten van de algemene voorziening AVS.....	6
Artikel 5. Kostprijs AVS	7
Artikel 6. Kortingsregelingen AVS.....	7
Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden.....	7
Artikel 8. Cliëntondersteuner.....	8
Artikel 9. Kwaliteit.....	8
Artikel 10. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden	8
Artikel 11. Toezicht en handhaving.....	8
Artikel 13. Meldingsregeling calamiteiten en geweld	8
Artikel 14. Klachtregeling	8
Artikel 15. Medezeggenschap.....	8
Artikel 16. Betrekken van ingezetenen bij het beleid	9
Artikel 17. Beleidsregels en hardheidsclausule	9
Artikel 19. Evaluatie	9
Artikel 20. Inwerkingtreding en citeertitel	9
Toelichting Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning, gemeente Tynaarlo 2017	10
Algemeen	10
Artikel 1. Begripsbepalingen	10
Artikel 2. Toegang AVS.....	10
Artikel 3. Resultaat AVS.....	11
Artikel 4, 5 en 6. Regels voor bijdrage in de kosten (inclusief kortingen) van de AVS.....	11
Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden	11
Artikel 8. Cliëntondersteuner.....	11
Artikel 9. Kwaliteit.....	11
Artikel 10. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden	12
Artikel 11. Toezicht en handhaving.....	12
Artikel 12. Controle	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Artikel 13. Meldingsregeling calamiteiten en geweld	12
Artikel 14. Klachtregeling	12
Artikel 15. Medezeggenschap.....	13
Artikel 16. Betrekken van ingezetenen bij het beleid	13
Artikel 17. Nadere regels, beleidsregels en hardheidsclausule	13
Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht	13
Artikel 19. Evaluatie	13

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	gemeente Tynaarlo
Officiële naam regeling	Verordening Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning 2017 gemeente Tynaarlo
Citeertitel	Verordening AVS 2017
Besloten door	Gemeenteraad
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Onderwerp	Zorg en Welzijn

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Geen.

Grondslagen

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerking- treding	Terug- werkende kracht	Betreft	Ontstaansbron: datum ondertekening; bron bekendmaking	Inwerkingtreding: datum ondertekening; bron bekendmaking	Kenmerk voorstel (BB- nr.)
?	01-07-2017	Nieuwe regeling			

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Voorzieningen:

- a. algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten;
- b. algemene voorziening: voorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 Wmo 2015
- c. AVS: algemene voorziening schoonmaakondersteuning
- d. collectieve maatwerkvoorziening: maatwerkvoorziening die in collectieve vorm wordt verstrekt;
- e. maatwerkvoorziening: niet-vrij toegankelijke voorziening, op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd, als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo;

Overig:

- a. adl: algemene dagelijkse levensverrichtingen;
- b. besluit: Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, door het Rijk vastgesteld;
- c. bijdrage: bijdrage in de kosten als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de Wmo;
- d. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
- e. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wmo;
- f. ondersteuningsvrager: cliënt als bedoeld in de Wmo;
- g. ingezetene: inwoner, die op grond van feitelijk verblijf het hoofdverblijf heeft in de gemeente;
- h. mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
- i. ondersteuningsvraag: kenbaar maken van de ondersteuningsbehoefte bij het sociaal team
- j. resultaat: het doel dat bereikt moet worden.
- k. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de hulpvrager een sociale relatie onderhoudt;
- l. cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- m. Wmo-doelgroep; ingezetenen, die vanwege een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit hun sociale netwerk voldoende zelfredzaam zijn, of in staat zijn tot participatie.

Artikel 2. Toegang Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning

Het college heeft bepaald, dat elke inwoner, die op basis van zijn beperking tot de doelgroep van de Wmo 2015 gerekend wordt en als gevolg van deze beperkingen niet voldoende in staat is om op eigen kracht, of met hulp van diens sociaal netwerk, te wonen in een schoon en leefbaar huis, gebruik kan maken van de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning, hierna AVS. Hij wendt zich daartoe tot het Sociaal Team. De medewerker van het Sociaal Team stelt vast of de betrokken inwoner tot de Wmo-doelgroep behoort.

Artikel 3. Resultaat AVS

De AVS is een basisvoorziening, waarvan mensen met een beperking gemakkelijk gebruik kunnen maken. Het is laagdrempelig, administratief eenvoudig en er kan zonder uitgebreid onderzoek gebruik van gemaakt worden. Het vergroot de mogelijkheden van inwoners om regie over het eigen leven te voeren (pag. 1 v.d. Memorie van Toelichting) en hiermee wordt invulling gegeven aan de opdracht van de Wmo 2015 om de zelfstandigheid in het participeren en het inzetten van de eigen kracht te bevorderen.

De AVS draagt, door inzet van schoonmaakondersteuning, bij aan het behalen van het resultaat 'wonen in een schoon en leefbaar' huis

Artikel 4. Regels voor bijdrage in de kosten van de algemene voorziening AVS

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor het gebruik van de voorziening.
2. De hoogte van de bijdrage voor de algemene voorziening wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van deze voorziening.

Artikel 5. Kostprijs AVS

De kostprijs is het tarief van de gecontracteerde aanbieders voor de levering van de AVS, te weten:

Aanbieders AVS 2017	Tarief
Beter Thuis Wonen	€ 20,75
Senior Assist Care/ St MensenZorg*	€ 21,00
Stichting Lelie Zorggroep	€ 23,40
De Nieuwe Zorg Thuis	€ 22,50
Thuiszorg Matilda	€ 22,50
St. Zorggroep Drenthe	€ 22,48
Chalcedoon Zorg	€ 21,00
Zorgzaak	€ 20,50
Dokter Schoonmaakorganisatie BV	€ 22,50
Tzorg	€ 22,31
Zorgkompas	€ 22,30
BiOns BV	€ 22,85
Wijkzorg comfort	€ 21,50
Thalia Thuiszorg	€ 21,95
Flexiplus huishouding	€ 20,50
St. Residentie Buitenzorg	€ 22,00

*Senior Assist Care neemt vanaf dit jaar deel onder de naam van de koepelorganisatie: Stichting Mens en Zorg

Artikel 6. Kortingsregelingen AVS

1. Cliënten, die gebruik maken van de AVS, ontvangen voor maximaal 3 uur per week een toelage van € 10,00 per uur.
2. Cliënt kan een aanvraag indienen voor een aanvullende tegemoetkoming op basis van de Regeling bijdrage schoonmaakondersteuning.
3. Om in aanmerking te komen voor een aanvullende tegemoetkoming als bedoeld in lid 2 moet belanghebbende voldoen aan de volgende voorwaarden:
  - a. er is aantoonbaar sprake van een chronisch ziekte of een beperking;
  - b. de cliënt is 18 jaar of ouder en ingezetene van de gemeente Tynaarlo;
  - c. - of het inkomen is maximaal 120% van het sociaal minimum, dat voor de inwoner geldt;
- of het besteedbaar inkomen is, na aftrek van de eigen bijdragen, als geïnd door het CAK, maximaal 120% van het sociaal minimum, dat voor de inwoner geldt.
4. Het college verstrekt geen aanvullende tegemoetkoming als bedoeld in het tweede lid als er voor deze kosten een voorliggende voorziening is;
5. De aanvullende tegemoetkoming is nooit hoger dan de werkelijke kosten en/of het vastgestelde maximaal te vergoeden uren per week en houdt ook rekening met eventuele andere tegemoetkomingen, zoals bijvoorbeeld de toelage AVS (Hht).
6. De omvang van het recht op de aanvullende tegemoetkoming in uren wordt als volgt bepaald:
  - a. de noodzaak tot gebruik maken van de AVS is vastgesteld door de gemeente;
  - b. de tegemoetkoming is gebaseerd op het aantal noodzakelijke uren per week, waarbij rekening gehouden is met de mate van zelfredzaamheid, vastgesteld door het Sociaal Team.
7. De hoogte van de bijdrage, die cliënt verschuldigd is, bedraagt: de kostprijs van de AVS, vermeldt in artikel 5, vermindert met het totaalbedrag van de van toepassing zijnde korting en/of tegemoetkoming, artikel 6.

Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden

De toegang tot de AVS wordt geweigerd:

- a. voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;

- b. voor zover de cliënt op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk de beperkingen kan wegnemen;
- c. indien de voorziening voor een persoon als cliënt algemeen gebruikelijk is;
- d. wanneer de ondersteuningsvrager geen ingezetene is van de gemeente Tynaarlo

Artikel 8. Cliëntondersteuner

Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning

Artikel 9. Kwaliteit

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, waaronder voldoende deskundigheid van beroepskrachten is begrepen, door:
  - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de hulpvrager;
  - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
  - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Door het college gecontracteerde aanbieders voor diensten zorgen ervoor te voldoen aan het kwaliteitskader behorend bij het geldende aanbestedingsdocument en de contracteisen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliënt-ervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 10. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten in ieder geval rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; en
- e. kosten voor bijscholing van personeel.

Artikel 11. Toezicht en handhaving

Het college kan bij nadere regels bepalen op welke wijze toezicht wordt gehouden op de kwaliteit van de AVS. Voor de uitvoering wijst het college een toezichthoudend ambtenaar aan.

Artikel 12. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

Voor de AVS:

1. treft het college een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de levering van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan;
2. melden aanbieders iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar;
3. onderzoekt de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Artikel 13. Klachtregeling

1. het college beschikt over een regeling voor de afhandeling van klachten ten aanzien van het in behandeling nemen van meldingen en aanvragen zoals bedoeld in deze verordening.
2. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de afhandeling van klachten van hulpvragers ten aanzien van zowel algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliënt-ervaringsonderzoek.

Artikel 14. Medezeggenschap

1. Aanbieders dienen te beschikken over een regeling voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliënt-ervaringsonderzoek.

Artikel 15. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen, en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Artikel 16. Beleidsregels en hardheidsclausule

1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.
2. Het college kan nadere regels stellen met betrekking tot het gestelde in deze verordening.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de hulpvrager afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 17. Overgangsregeling

Cliënten, die in 2016 gebruik maakten van de AVS onder de toen geldende regeling, behouden de rechten van 1 januari 2017 tot en met 30 juni 2017. Vanaf 1 juli 2017 vallen ze onder deze verordening.

Artikel 18. Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt jaarlijks geëvalueerd. Het college stuurt hiertoe telkens per jaar, na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.

Artikel 19. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2017.
2. Deze verordening kan worden aangehaald als Verordening AVS 2017.

Toelichting Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning, gemeente Tynaarlo 2017

Algemeen

De verordening Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning 2017, gemeente Tynaarlo geeft uitvoering aan de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De gemeente is sinds 1 januari 2015 bestuurlijk en financieel verantwoordelijk voor de uitvoering van deze wet.

De Wmo schrijft voor dat de gemeenteraad, over verschillende onderwerpen, per verordening in ieder geval regels opstelt.

Op 18 mei 2016 heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) uitspraak gedaan in een hoger beroep waarbij de toepassing van de Wmo2015 is beoordeeld in een aantal casussen waaronder één van de gemeente Aa en Hunze. Als gevolg van deze uitspraak is een aparte verordening opgesteld met daarin de regeling omtrent de Algemene Voorziening Schoonmaakondersteuning.

De verordening AVS 2017 legt veel bevoegdheden bij het college. Deze bevoegdheden zullen uitgewerkt worden in uitvoeringsregels.

Deze verordening is opgesteld met inachtneming van de in 2017 vastgestelde beleidsnotitie AVS 2017.

Artikel 1. Begripsbepalingen

De Wmo kent al een flink aantal definities, die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening.

Artikel 1 begint met het definiëren van verschillende vormen van voorzieningen. Na de definiëring van voorzieningen volgen nog een aantal definities, die voor de uitvoering van deze verordening van belang zijn.

Algemene dagelijkse levensverrichtingen zijn de handelingen die mensen dagelijks in het gewone leven verrichten.

Het begrip wordt gebruikt om te bepalen in hoeverre iemand zelfredzaam is.

Voor de zelfredzaamheid zijn de volgende algemene dagelijkse levensverrichtingen van belang:

- In en uit bed komen
- Aan- en uitkleden
- Bewegen
- Lopen
- Gaan zitten en weer opstaan
- Lichamelijk hygiëne
- Toiletbezoek
- Eten/drinken
- Medicijnen innemen
- Ontspanning
- Sociaal contact

Artikel 2. Toegang AVS

De Centrale Raad van Beroep heeft in de zaak van Aa en Hunze beslist dat een gemeente huishoudelijke hulp mag aanbieden in de vorm van een algemene voorziening. Aanvullend hierop moet een op de persoon afgestemde maatwerkvoorziening worden aangeboden, indien dat nodig is voor de zelfredzaamheid.

De AVS is opgezet als een basisvoorziening. Als de ondersteuningvragende inwoner tevreden is met wat de AVS hem biedt, voldoet de AVS. Bij twijfel is het mogelijk om een proefperiode van een paar maanden in te bouwen, waarna geëvalueerd wordt, of de AVS alsnog blijkt te voldoen.

Als de ondersteuningvragende inwoner aangeeft zich niet geholpen te voelen door de AVS, zal te allen tijden een uitgebreider onderzoek plaatsvinden. Daarmee wordt een maatwerktraject ingezet, zoals dat geregeld is in de verordening Wmo Jeugd 2017.

Artikel 3. Resultaat AVS

Het resultaat 'schoon en leefbaar huis' is gebaseerd op de definitie, gehanteerd in de maatwerkvoorziening. In tegenstelling tot de maatwerkvoorziening is de AVS gemaximaliseerd tot 3 uur per week. Als meer uur inzet nodig is om het resultaat te bereiken, zal er nader onderzoek gevoerd moeten worden, waarmee het maatwerktraject ingezet wordt.

Artikel 4, 5 en 6. Regels voor bijdrage in de kosten (inclusief kortingen) van de AVS

In de verordening Wmo Jeugd 2017 zijn generale regels opgenomen voor de algemene voorziening. In deze verordening zijn de regels gespecificeerd voor het gebruik van de AVS. De gespecificeerde regels gaan voor aan de generale regels.

Artikel 7. Voorwaarden en weigeringsgronden

In rechtbankjurisprudentie is inmiddels herhaaldelijk bepaald dat afwijzingsgronden, wil er een beroep op kunnen worden gedaan, een grondslag in de verordening moeten hebben. Zie bijvoorbeeld Rechtbank Gelderland 8-11-2013, nr. ZUT 12/1823. Ook in het kader van rechtszekerheid is hier iets voor te zeggen: bij het ontbreken van afwijzingsgronden of het hanteren van zeer ruime afwijzingsgronden is het voor de cliënt niet mogelijk om zijn rechtspositie te bepalen of te voorzien.

Eerste lid

Ad a.: Artikel 1.2 van de Wmo regelt de afstemmingsplicht die de gemeente heeft bij de uitvoering van haar onderzoek. Dat artikel geeft aan dat het college geen voorziening op grond van de Wmo hoeft te treffen als er een andere regeling beschikbaar is. De wet kent geen bepaling zoals die was opgenomen in artikel 2 van de Wmo 2007 waarin werd bepaald dat geen aanspraak bestaat op maatschappelijke ondersteuning voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat. Het is echter wel van belang om een duidelijke afbakening te hebben met andere wetten. Vandaar dat deze bepaling in de verordening is opgenomen.

Indien de voorziening op grond van een andere specifieke wettelijke regeling slechts gedeeltelijk voor vergoeding in aanmerking komt, is er sprake van een voorliggende voorziening (CRvB 22-05-2013, nr. 10/6782 WMO). De cliënt kan dan niet voor het overige gedeelte van de kosten een beroep doen op de Wmo.

Ad b.

Dit betreft de herhaling van het algemene toetsingskader, zoals dat in de wet centraal staat. Door het hier te herhalen kan het dienst doen als afwijzingsgrond.

Ad c.

Het is niet de bedoeling dat de gemeentelijke overheid voorzieningen verstrekt, waarvan gelet op de omstandigheden van de cliënt, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken (zie o.a. CRvB 03-07-2001, nr. 00/764 WVG, CRvB 16-04-2008, nr. 06/4668 WVG, CRvB 14-07-2010, nr. 09/562 WVG en Rechtbank Arnhem 16-08-2012, nr. AWB 11/5564).

Artikel 8. Cliëntondersteuner

In artikel 2.2.4 Wmo is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is cliëntondersteuning beschikbaar is voor ingezetenen. Het belang van betrokkene geldt als uitgangspunt bij de inzet van deze ondersteuning.

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van ingezetenen.

Artikel 9. Kwaliteit

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de Wmo, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen.

Artikel 10. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.6.4, eerste lid, van de Wmo). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6, eerste lid, van de Wmo). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is tenminste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 11. Toezicht en handhaving

Op grond van het eerste lid van artikel 6.1 van de Wmo moet het college personen aanwijzen die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wmo. Deze toezichthoudende ambtenaar is, voor zover dat voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is en in afwijking van artikel 5:20, tweede lid Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot inzage van dossiers.

Artikel 12. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de Wmo is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de Wmo onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de Wmo is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt dit artikel dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 13. Klachtregeling

Eerste lid

Hier is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de Wmo en, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de Wmo).

In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt.

Artikel 14. Medezeggenschap

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de Wmo, waarin is bepaald dat in ieder geval moet worden bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn, vereist is. Artikel 2.10 van de Jeugdwet bepaalt dat dit artikellid van overeenkomstige toepassing is op de Jeugdwet.

In dit artikel gaat het dus om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder al verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten.

In het eerste lid is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de Wmo). In het tweede lid is een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 15. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo.

Eerste lid

Hier is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het Wmo-beleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

Vierde lid

Dit lid laat het aan het college over om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven. De uitvoering van de Verordening adviesraden sociale domein is een collegebevoegdheid. Hiermee is de uitwerking van het tweede en derde lid ingevuld. In de praktijk betekent dit dat de beide adviesraden die naar aanleiding van bovenstaande verordening zijn ingesteld, te weten de Raad voor cliëntenparticipatie en de Participatieraad, de invulling van de medezeggenschap vormen.

Artikel 16. Nadere regels, beleidsregels en hardheidsclausule

Hardheidsclausule

Ondanks dat aan de AVS een maximum van drie uur per week is gesteld, zal het college er in uitzonderingsgevallen niet aan ontkomen om, ook al is er een zorgvuldige afweging gemaakt, te beoordelen of deze afweging in de specifieke situatie niet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. De hardheidsclausule functioneert in dat geval als vangnet.

Wanneer de hardheidsclausule vaker gebruikt wordt in vergelijkbare gevallen is dit een aanwijzing voor de noodzaak van de aanpassing van het beleid.

Artikel 17. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

De AVS was tot 1 januari 2017 geregeld binnen de verordening Wmo. In de nieuwe verordening Wmo en Jeugdhulp 2017 ligt de basis in het resultaatgericht werken.

Omdat, als gevolg van de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep van 18 mei 2016, de grondslag van kosten van een algemene voorziening in de verordening opgenomen moet zijn, is gekozen om de AVS in een eigen verordening te vatten.

Tot aan moment van inwerking treden van de verordening AVS 2017 wordt de AVS verstrekt onder in de verordening Wmo 2015 vastgelegde voorwaarden.

Artikel 18. Evaluatie

Deze verplichting vloeit voort uit de volgende artikelen: art. 2.5.1 en 2.5.3 Wmo.

Artikel 19. Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening en legt vast hoe deze verordening dient te worden aangehaald.